

Imre Flóra

MIFÉLE ÚT

ha voltunk is miféle út ez itt
kecskecsapás sziklákra meredek
hegyoldalakra föl aztán a híd
a semmiből a semmibe vezet

miféle út rosszkedvű nemzedék
így nőttünk föl kinőtt és levetett
eszmékben hol itt hol meg ott szorít
ha voltunk is az út az elveszett

lökdössük a napokat éveket
mogorván gyanakodva józanon
csak semmi lánvirágos szédület

(legfeljebb még némi irodalom)
ha voltunk is a semmibe vezet
a sziklákön nem marad semmi nyom

IN MEMORIAM V. I.

ez az egy ember bennem mit akar
a mondatok és főleg a kötőszók
érv és ellenérv ritmusaival
megszólít ahogy életében is szólt

kimondva visszavonva pontosítva
a ráció a csak az ami van
röpit föl az irracionálisba
az itt a most a mégis parttalan

és a füstköd-szürkeség felragyog
nagyapám ahogy nagyapja Arany
s az érv és ellenérv is én vagyok
és szavai közt megszólal szavam

ha nincs már honnan és nincs már hova
csak a magányos filológia

ELBONTOTTÁK A PARKOT IS

elbontották a parkot is a téren
ahol szerettük egymást nyoma vész
a térbeli környéknek észrevétlen
halványul álom és emlékezés

a test a test is már régen nem az
kicserélődtek lassacskán a sejtek
rég elvirágzott már az a tavasz
ki tanúskodik ha te elfelejted

csak a szavak maradtak csak azok
csak ez a mondhatni költői tárgy
a megfogalmazás mit elhagyott

a testmeleg csupán a puszta tény
valakik szerették egymást de már
csak a névmás mondja hogy te meg én

Giorgio Pressburger

JOBB FELSŐ ÖTÖS

Magyarósi Gizella fordítása

A jobb felső ötös története nekem a kinyilatkoztatás története. Tizennyolc éves koromig aligha gondoltam volna, hogy egy fog közvetítő lehessen köztem és a titokzatos közt. Amikor a mamám határozott mozdulatokkal megmutatta, hogyan kell a fogkefével fogat mosni, eszembe sem jutott, hogy tanítását kétségbe vonjam. Csak évekkel később fedeztem fel, milyen helytelen volt. A fogkefe vízszintes mozdításával koptattam a fog külső rétegét, azaz a zománcot, továbbá rongáltam az inyemet és a támaszául szolgáló állcsontot. Az első szuvas fogaimat egyébként valószínűleg az elfogyasztott cukornak és méznek köszönhettem. A háború éveit alatt sokat éheztem, és tele voltam gyermeki szorongással, amiért felnőttként aztán édességgel kárpótoltam magam. A baktériumok így módon remek táptalajra találtak a számban, hogy megállíthatatlan szaporodásba kezdjenek.

Amint ma már köztudomású, fogazatunk csodálatos építményének rongálódását elsősorban a szájüregünkben elszaporodó baktériumtelepek okozzák. Az én fogaimon tizenhárom éves korom körül, vagyis nagykorúságom beköszöntekor támadtak az első